

Adam B. Bartoš: MUSÍ PŘIJÍT ZMĚNA REŽIMU, KDY SE STÁT VYMANÍ Z DLUHOVÝCH OKOVŮ

- editor007 | 28. března 2024

ČESKO: V České republice nepanuje svoboda slova, tvrdí předseda Národní demokracie Adam B. Bartoš. Přesto v rozhovoru pro iportal24.cz nešetřil kritickými slovy vůči vládě, mainstreamu i třeba prezidentu Petru Pavlovi, kterého označil za »trapnou figurku« a »nicku«. Internetová wikipedie o Bartošovi píše, že má antisemitské a extremistické názory. Je tomu skutečně tak?

A jak hodlá uspět v evropských volbách v rámci široké koalice ALIANCE ZA NEZÁVISLOST ČR, kde po boku Národní demokracie půjdou mj. i republikáni, Aliance národních sil či Rozumní Petra Hanniga? Vlastní obrázek si můžete učinit na základě četby následujících řádků...

Pane předsedo, připomněli jsme si 25 let od vstupu ČR do NATO. Byl to skutečně tak významný a klíčový den, jak naznačovala nejen vláda, ale i opoziční ANO?

Podle mne je to smutný den. Alespoň dnes už to víme. Před 25 lety to málokomu došlo, ale ve chvíli, kdy se dnes veřejně mluví o potřebě vyslat vojáky na Ukrajinu, máme zaděláno na pořádný průšvih. NATO nám nic negarantuje, maximálně garantuje to, že budeme vtaženi do války pro jeho expansionistické a agresivní choutky. A že si od USA musíme kupovat předražený vojenský šrot. A naše vlastní zbraně na jeho pokyn darovat Ukrajině. Tohle je tak tristní situace, že pro to nemám slov. Naše strana, Národní demokracie, i ALIANCE ZA NEZÁVISLOST ČR, které jsme součástí, požadujeme vystoupení z EU i z NATO. Jsou to spojitě nádoby.

Zároveň máme za sebou rok od momentu, kdy se Petr Pavel ujal úřadu prezidenta. Jak byste zhodnotil jeho dosavadní působení v nejvyšší ústavní funkci?

Petr Pavel pro mne není osobností. Absolutně mně nezajímá. Opovrhuji jím. Je to trapná figurka, produkt politického marketingu, není to politik. Prezidentem by měl být politik, státník, ne robot. Petr Pavel je robot. Když otevře ústa, slyším naučené fráze. Není tam nic z něj osobně, proto mne nezajímá. Je to jen český Biden – poslušná loutka, kterou si někdo vodí a vydělává na ní. S Havlem jsem bytostně nesouhlasil, ale snažil jsem se s jeho názory vypořádat, Klaus ve svém prezidentském období byl prezidentem, s jehož názory jsem souzněl. Podobně s názory Miloše Zemana v jeho prvním období, než se utrhl z řetězu a začal podlézat USA. Pořád je to ale osobnost. Pavel je robot, nezajímavý člověk. Nicka. A já, já se zařekl, že tuto nicku nebudu pozorovat, ty čtyři roky nějak protřpím. Stydím se, že prezidentem naší země může být ne-osobnost a víc k tomu nemám co dodat. Proto na vaši otázku neumím odpovědět.

Netajíte se tím, že Národní demokracie je nacionalistickou stranou. Nacionalismus je slovo, které sice není sprosté, ale zároveň získalo v posledních desetiletích hodně negativní vyznění. Proč tomu tak podle vás je? A proč je naopak ve vašich očích nacionalismus pozitivní záležitost?

Mrzí mne, že tomu tak je, ale kvůli tomu to slovo nepřestanu používat. Ono totiž přesně vyjadřuje něco, co nejde nazvat jiným slovem. Láska k vlasti – vlastenectví – není totéž, co nacionalismus. Nacionalismus je láska k národu. Našemu samozřejmě. Jsem přesvědčen, že stát by měl být postaven

na národnostním principu, ne na občanském. Být občanem je malá loajalita. Ale být členem národa a k němu se hlásit, na to být hrdý, to vytváří mnohem silnější pouto. A národ je jakási širší rodina. Jako je pro nás rodina na prvním místě, měl by být i náš národ na prvním místě, a až pak, někde hodně vzadu, by se měly řešit otázky cizinců, menšin, přistěhovalců apod. Čili zdůrazňovat nacionalismus podle mne znamená srovnat si priority – nejdůležitější pro stát by mělo být, aby se měla dobře většina, ti domácí. A když všechno funguje a daří se dobře, pak teprve můžeme diskutovat o tom, zda něco nepotřebují nějaké menšiny. Dnes to je ale bohužel opačně – většinový člověk je mediálně, politicky a aktivisticky utlačován všemožnými požadavky všemožných menšin, často obskurních.

A proč to má negativní vyznění? Protože je toto slovo, stejně jako mnoho jiných slov, které označují nějaké tradiční hodnoty, cíleně dehonestováno, podobně jako rodina, práce, víra apod.

Do eurovoleb jdete v široké koalici osmi stran a hnutí. S jakými cíli?

Cíl je jednoznačně uspět. Víím, že to zní jako fráze, ale od politické strany se nic jiného neočekává.

Dlouhodobě vystupujete proti EU. Neuvažovali jste, že byste volby do Evropského parlamentu bojkotovali?

Uvažoval jsem o tom několikrát, ale není to jednoduchá věc. Neúčastí otevíráte prostor ideovým protivníkům, kteří uprázdněný prostor ještě více ovládnou. Je to jako s volbami obecně – bojkotovat je a nechodit k nim ničemu nepomůže, protože protivníka tím ještě posílíme. A pak mám ještě historický přírěr. Někteří čeští politici několik let bojkotovali jednání vídeňského parlamentu (říšské rady), protože měli k Rakousko-uherské říši podobné výhrady, jako máme my k EU. Ale byla to špatná strategie. Po těch letech museli uznat, že to k ničemu nevedlo, protože tam neměli nikoho, kdo by za české zájmy vystupoval. Tak se tam zase vrátili...

Je na tzv. vlastenecké scéně strana, s níž byste nikdy nespolupracovali, ani třeba s výhledem na krajské volby? A proč?

Jsou strany, které se definují jako vlastenecké, ale nedá se jim to věřit. Takže já jsem velmi obezřetný, když to o sobě někdo říká. Zajímá mne spíše, jak pak hlasuje a jaké zájmy opravdu hájí. Ale pokud jde o nějaké sjednocení na vlastenecké scéně, mělo by jít kádrování stranou. Měla by tam být ochota se dohodnout. Proto si takové podmínky (s kým ne) nedávám. To ovšem neplatí pro vládní strany, o ně bych si neopřel ani kolo.

Adam Bartoš (vlevo) na tiskové konferenci ALIANCE ZA NEZÁVISLOST ČR

Pane předsedo, vám osobně mainstreamová média nasadila »psí hlavu«. Proč především? Představujete nějaké riziko? A co si o médiích u nás myslíte?

Mohu se jen domnívat, co tam bylo za úmysly. Když se řekne antisemitismus, který mi je podsouván, vyděsí se ale každý k smrti. Tahle politická nálepka funguje stoprocentně. V této zemi nemůžete mít kritický názor na Židy, na Izrael, to se prostě neodpouští. A někoho mediálně popravit je nejspolehlivější a nejefektivnější právě skrze toto očernění. O médiích si – jako bývalý novinář – myslím jen to nejhorší. Bylo by to spíše na článek, tady nemám prostor to rozebírat.

Média píší to, co chce jejich majitel. A vííme, komu většina médií – těch velkých – patří. Kdybych řekl komu, jsme zase u toho antisemitismu, takže to říkat nebudu. A dokud lidi budou médiím věřit, je to všechno špatně. Naději vidím v alternativních médiích, která by narušovala tu režimní propagandu. Další věc je, že tu nemáme svobodu slova. Takže stát si klidně může dovolit vypnout nezávislé servery. To bylo něco nehorázného a bojím se, že se to může kdykoli opakovat.

Historie vaší strany je, neopravíte-li mne, 170letá. Které období za tu dlouhou dobu téměř dvou století považujete z historického hlediska jako nejlepší z pohledu naší země?

Těžká otázka. Když pomineme to, že Národní demokracie po válce neexistovala a byla obnovena až v roce 2014, tedy že tu nefunguje celou dobu bez přestávky – a toto říkám, abych do toho hodnocení mohl zahrnout i období od války do roku 2014 – žádné období nebylo lehké. V době první republiky jsme byli účelovým projektem Západu, který přestal být chtěný ve chvíli, kdy se to už nehodilo – respektive, kdy měl být obětován pro to, aby Západ ponoukl Hitlera k útoku na SSSR. Ke komunistickému režimu mám spousty výhrad, ale nakonec to nebylo to nejhorší období. Myslím, že dnes je to – v mnoha ohledech – nesrovnatelně horší. Sametovou taškařici, nebo spíše podvod, nebudu komentovat. Byli jsme zase předhozeni Západu a ten nás doslova a do písmene vysál a stále vysává. Možná před vstupem do EU a NATO se dalo hovořit o jakési suverenitě a dnes bych si přál aspoň to. Devadesátá léta byla svobodnější, i když rozhodně netvrdím, že byla ideální. Ideální režim by byl takový, který by zkombinoval to dobré ze všech režimů.

A které období celkově je pro české země tím nejblyštivějším?

Ani tady se nevyhneme kontroverzím. Je mi sympatické husitské hnutí, kdy jsme byli sebevědomí a dali jsme – s odpuštěním – za vyučenou okolnímu světu. Byla to ale svým způsobem občanská válka, takže to nebyla šťastná doba. Líbí se mi ale na ní to, že jsme si nechtěli nechat nic diktovat a věřili jsme své pravdě. Dnes jen poklonkujeme, lezeme každému do pozadí, vlastně – někdy mám pocit – jako bychom snad jako národ přestali chtít existovat. Rozpustili jsme se v globalizaci a liberálně-demokratické žumpě. Z toho mi je smutno a tíží mne to na duši. A proto o potřebě nacionalismu chci alespoň hovořit.

Co si myslíte o letité ideji slovanské vzájemnosti? A převedeno na dnešní dobu - o slovanské spolupráci a jednotě?

Od počátku ji podporujeme, Karel Kramář byl jejím velkým propagátorem, takže to nám dal do vínku. Navíc myslím, že je tato myšlenka nosná i dnes, byť vidíme, že mezi Slovany byly uměle vneseny rozpory. Bohužel i v konfliktu na Ukrajině, ale dobře víme, jak ten konflikt vznikl, jak a kým byl vyprovokován, že...?

»Rusko není v konfliktu na Ukrajině agresorem, Rusko hájí své zájmy,« řekl šéf slovenské vládní strany SNS a místopředseda parlamentu Andrej Danko. Souhlasíte? A jaký je vlastně postoj ND k ukrajinské válce?

K tomu se nemohu vyjádřit, protože v ČR nepanuje svoboda slova, a kdybych řekl něco podobného jako pan Danko, mohl bych si způsobit trestní stíhání. Pravda je, že jsme vznikli v roce 2014 a v tu dobu právě začínal Majdan. Od počátku jsme byli proti vměšování Západu, vyjádřili jsme tehdy podporu ukrajinskému prezidentu Janukovyčovi, šli jsme s tímto dopisem i na ruskou ambasádu v Praze, kde nás přijali a podobné kroky jsme pak činili i v dalších letech. Byl jsem osobně na Krymu na Jaltské konferenci, loni na podzim jsem na téže konferenci zprostředkovaně promluvil a navrhl konání mírové konference v Praze, teď o tom – po půl roce – mluví pan Babiš. Jsem pro mírové řešení tohoto konfliktu a v žádném případě si nepřeji, aby se ČR angažovala na straně Ukrajiny.

»Podporujeme nízké daně a úspory veřejných prostředků. Hospodaření státu by mělo být vyrovnané, aby země nebyla zadlužena u mezinárodních bankovních kartelů a nehrozilo její rozprodávání.« To je citace z vašeho programu. Jak toho ale dosáhnout?

Vím, že to zní trochu jako protimluv v dnešní době, kdy státní pokladna je prázdná a stát proto neustále zvyšuje daně, aby měl na svůj provoz. Bavme se ale o ideálním stavu, kdy jsem přesvědčen,

že by daně měly být nízké, aby lidem zbylo co nejvíce peněz a zároveň stát by měl vynakládat prostředky jen na skutečně nezbytné věci. Tím nemyslím osekávat sociální jistoty, ale spíše zastavit nesmyslné podpory neziskovkám, peníze placené do EU, peníze vynakládané na předražené vojenské zakázky apod. Jsem přesvědčen, že se dá ušetřit spousta peněz, aniž by to lidé nějak nepříznivě pocítili. A aby bylo jasno, dodávám, že nejsem příznivec »štíhlého státu«, jako mnozí libertariáni. Stát by měl být silný a měl by mít mnoho věcí pod kontrolou, ne vše rozdat, prodat a outsourcovat. Hlavní linií, kterou by ale měl sledovat, je právě to, aby nebyl zadlužen u mezinárodních banksterů. Dnes je to zadlužení enormní, což je záměr, aby stát byl vydírán. Nejde ani tak o ty splátky či úroky, ale o poslušnost – stát je pak vazalem bankéřských rodin. Tohle musí ustát. Jednoduchý recept na to není, ale jde to. V minulém režimu nebyla naše země zadlužena skoro vůbec. Musí přijít změna režimu, kdy se stát vymaní z těchto okovů dluhů.

[ZDROJ](#)